

6705

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અવુર

Shri Atmanand Prakash

પુસ્તક ૫૧ મું.

આત્મ

સંવત ૨૦૧૦.

સં. ૫૮

અંક ૧૦ મો.

પ્રકાશન

તા. ૧૫-૫-૫૪

વૈશાક.

Edited by

Shri Jain Atmanand Sabha

Bhavnagar

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક :-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

અનુક્રમણિકા.

૧. સામાન્ય જિન સ્તવન	...	...	...	(લે. પં. શ્રી દક્ષવિજયજી મં)	૧૪૫
૨. પ્રભુપ્રેમ	...	...	...	...	(લે. અમરચંદ માવજી શાહ) ૧૪૬
૩. અદારમા શ્રી જશોધરજિન સ્તવન	...	...	...	(લે. ડૉ. વલ્લભદાસ નેણસીભાઈ)	૧૪૭
૪. સોળ સતીનો છંદ	...	...	...	(લે. પ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ એમ. એ.)	૧૪૮
૫. સંસારની ભીષણતા	...	...	...	(લે. મુનિશ્રી મહાપ્રભાવિજયજી)	૧૫૦
૬. ધર્મ કૌશલ્ય	...	...	...	...	(લે. સ્વ. મૌકિતક) ૧૫૨
૭. સાધુ જીવની મહત્તા	...	...	...	(લે. મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી)	૧૫૩
૮. સોનેરી સુવાક્યો	...	...	...	...	(લે. અચ્છાયાયા) ૧૫૫
૯. સુભાષિત સંગ્રહ	...	...	...	...	(સુધાકર) ૧૫૬
૧૦. સ્ત્રીકાર સમાલોચના	...	...	...	...	(સભા) ૧૫૬
૧૧. વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	(સભા) ૧૬૦

નમ્ર સચના.

આત્માનંદ પ્રકાશ માટે લેખકોએ મોકલેલ ધણી કવિતાઓ અમારી પાસે પડી છે, તેથી કાંઈ પણ લેખકોએ કવિતાઓ હાલ મોકલવી નહિ: કેટલીક કવિતાઓ તથા લેખો મેળ વગરના નીરસ આવે છે, તેવા દાખલ કરવામાં આવતા નથી, તેમજ કંઈ કવિતા કે લેખ લેવો અને ક્યો ન લેવો તે તંત્રી મંડલ નિર્ણય કરે છે. તેમજ લેખ કે કવિતા પાછી મોકલવામાં આવતી નથી.

(શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ)

નમ્ર સુચના.

બૃહત્કલ્પસૂત્ર છઠો ભાગ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયો છે, પરંતુ આગલા કેટલા ભાગોનું વેચાણ ધણી વખત પહેલાં થયેલું હોવાથી, છ ભાગો તૂટક થયા છે, અને છએ ભાગ પૂરતા નહિં મેળવનાર અને બીલકુલ નહિં મેળવનારા અનેક મુનિરાજો, જ્ઞાન ભંડારો, ખપી આત્માઓના પૂરતા ભાગ મેળવવા માટે સભા ઉપર અનેક પત્રો આવવાથી, અમોએ અન્ય રચણથી ખૂટતા આગલા ૩-૪-૫ ભાગો મેળવીને હાલમાં થોડા ભાગો એકઠા કર્યા છે, અને તેની નકલો પણ ધણી થોડી છે; જેથી જોવે તેમણે મંગાવવા નમ્ર સચના છે. કિંમત રૂ-૪-૫ દરેક ભાગના દશદશ રૂપીયા સારી અને છઠા ભાગના સોળ રૂપીયા (પોસ્ટેજ જુદું)

તૈયાર છે.

અનેકાન્તવાદ (અંગ્રેજી ભાષામાં)

જલદી મંગાવો

લેખક:-હરિસત્ય બટ્ટાચાર્ય એમ. એ.

ઉપરોક્ત ગ્રંથ ઉઘા પેપર, અંગ્રેજી સુંદર ટાઇપ તેમજ પાકા આઇડીંગ સાથે તૈયાર છે. કિંમત રૂ. ૨-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી સસ્તુ સાહિત્ય કમીટી

અંતર્ગત શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૮૦.

પુસ્તક ૫૧ સું.

વૈશાક—મે

વિક્રમ સં. ૨૦૧૦.

અંક ૧૦ મા.

સામાન્ય જિન સ્તવન.

(હારે સુનો મહાવીર ભગવાન રે—એ રાહ.)

હારે સુનો જિનવર દેવ રે, તમારી સેવ રે;

હું તો આહું રોજ રંઝથી. (૧)

હારે ંહાલા ! નમું નિત્યમેવ રે,

દેવધિદેવ રે; હું તો (૨)

હારે તમે હૈયાના હાર રે,

જીવન આધાર રે; હું તો (૩)

હારે પ્યારા ! અનાથ નાથ રે,

આપોને સાથ રે; હું તો (૪)

હારે નેમિ-લાવણ્ય-દક્ષ રે, માંગે તુજ પક્ષ રે;

લેવા શિવ લક્ષ રે. હું તો (૫)

પં મી દક્ષવિજયજી મહારાજ.

પ્રભુપ્રેમ

(રાગઃ-ઝરણાશુદ્ધ શું પ્રીતી.)

પ્રભુ તારી પ્રીતિ શું કામની ? જે રાખે નહિં તુજ સંગ રે;
 પ્રિત કરી મેં શું નામની, ખોટો ચડાવ્યો ભક્તિનો રંગ રે. પ્રભુ ૦ ૧

અસંગીતણા સંગ શું, જેહ પ્રીતિનો કરે ભંગ રે;
 પ્રીત નભે સમ સંગીની, આમાં પ્રેમનો દેખું ન ઢંગ રે. પ્રભુ ૦ ૨

ન્યારો વસે તું નિજરૂપે, અને હું વસું સંસારની માથ રે;
 છેદું પડયું મારે અતિ ઘણું, ક્યાંથી પ્રેમના તાર સંધાય રે ? પ્રભુ ૦ ૩

કર્મના પહાડ ઊંચા ઘણાં, કેમ ઓળંગીને અવાય રે ?
 અજ્ઞાન ગાઢ અંધકારમાં, નહિં કોઈ માર્ગ દેખાય રે. પ્રભુ ૦ ૪

સંસાર-સમુદ્ર વિકટતા, કેમ તરી પાર પહોંચાય રે ?
 પુણ્યલ કર્મના ભારમાં, નહિં તરવા શક્તિ જણાય રે. પ્રભુ ૦ ૫

છતાં પ્રભુ પ્રેમ તાહરો, કેમે કરી ન વિસરાય રે ?
 નિશ્ચય દર્શન જ્ઞાનથી, સમસંગી તું જણાય રે. પ્રભુ ૦ ૬

પ્રીતિ કરી મેં વિચારીને, અને થયો છું તુજ ગુણ લીન રે;
 પરમ પ્રભુના પ્રેમમાં, હું તો વિરહથી થયો દિન રે. પ્રભુ ૦ ૭

અવિચળ પ્રેમ છે તાહરો, તેથી જોડ્યા પ્રેમના તાર રે;
 તુજ પ્રજ્ઞાના પ્રભાવથી, નહિં પહોંચતા લાગે વાર રે. પ્રભુ ૦ ૮

કર્મ અંધકારને ભેદીને, હું પ્રગટાવું નિજ જ્ઞાન રે;
 દર્શન-શુદ્ધિની રહાયથી, સ્થિરતા ધરી નિજ ધ્યાન રે. પ્રભુ ૦ ૯

પ્રીતની રીત સંભાળજો, અને પ્રેમથી રાખજો પાસ રે;
 અજર 'અમર' સ્વરૂપમાં, કમર ચિદાનંદ વિલાસ રે. પ્રભુ ૦ ૧૦

અમરચંદ માવજી શાહ

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીકૃત અતીત ચોવીશી મધ્યે
અઢારમા શ્રી જશોધર જિનરાજનું સ્તવન

(સં. ડૉક્ટર વલ્લભદાસ નેણ્ણસીલાઈ-ગોરખી)

વદન પર વારિ હો જશોધર વદન પર વારિ હો ।

મોહ રહિત મોહન જ્યાકો ઉપશમ રસ ક્યારિ હો, અહો

ઉપશમ ક્યારિ હો ॥ ૧૦ ॥ ૧ ॥

રૂપણાર્થઃ—હો જશોધર સ્વામી ! શરદ પૂનમના ચંદ્રમા સમાન તમારા વદનકમળની જલિહારી પર વારી જાઉં-મોહન જ્યા માતાને આનંદ આપનારા, મોહને જીતેલા જાવિ જીવોના હૃદયકમલમાં ઉપશમ રસ સિંચવાવાળા પોતે ઉપશમ રસના ક્યારા છે ॥ ૧ ॥

મોહ જીવ લોહ કો કંચન, કરવે પારસ બારિ હો ।

સમકિત સુરતરુ ઉપવન સિંચન, વર પુષ્કર જલધારિ હો

॥ અહો ॥ ૧૦ ॥ ૨ ॥

રૂપણાર્થઃ—મારા સરખા મોહી જીવ લોહ સરખાને કંચન કરવા માટે તમે પરમ પારસ છે એટલે અગ્નિ, મિથ્યાત્વ, કલેશરૂપ કીટ મટાવી આત્મ શુદ્ધતારૂપ સુવર્ણ કરવાવાળા છે—સમકિતરૂપ કલ્પવૃક્ષના આગને સીંચવા પ્રધાન પુષ્કરારવત મેઘની ધારા સમાન છે એટલે તમારા વદનકમલથી શુદ્ધ તત્વામૃત અખંડ ધારાએ વરસે છે ॥ ૨ ॥

સર્વ પ્રદેશ પ્રગટ સમ ગુણથી, પ્રવૃત્તિ અનંત અપહારી હો ।

પરમ ગુણી સેવનથે સેવક, અપ્રશસ્તતા વારી હો

॥ અહો ॥ ૧૦ ॥ ૩ ॥

રૂપણાર્થઃ—પ્રભુજીને સકળ પ્રદેશ અનંતા ગુણો શુદ્ધ અને અનંત પર્યાયો પૂર્ણ પ્રગટ થયાં તેથી વિભાવ પ્રવૃત્તિ અનંતી નાશ કરી, એવા પરમ ગુણીની આરા સેવવાવાળા સેવકે સકલ અપ્રશસ્તતા નિવારી છે, એટલે પ્રભુની સેવા કરનાર જાવિ જીવની આત્મવિરુદ્ધતા અનંતી દલી ॥ ૩ ॥

પરપરિણતિ રુચી રમણુગ્રહણુતા, દોષ અનાદિ નિવારી હો ।

દેવચંદ્ર પ્રભુ સેવન ધ્યાને, આતમશક્તિ સમારી હો ॥

॥ અહો ॥ ૧૦ ॥ ૪ ॥

રૂપણાર્થઃ—એ પ્રભુની સેવાથી પુદ્ગલપરિણતિની રુચિ, રમણ અને ગ્રહણુતાની ટેવરૂપ અનાદિનો દોષ નિવારી નિજ શુદ્ધ પરિણતિની રુચિ, રમણ અને ગ્રહણુ ક્યું. દેવચંદ્ર મુનિ કહે છે કે જે જીવે પ્રભુ આરા સેવવામાં અખંડ ધ્યાન રાખ્યું તેણે પોતાની શુદ્ધાત્મ પરમ શક્તિ સંભાળી લીધી. ॥ ૪ ॥

સોળ સતીનો છંદ

(લેખક :- શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

(પૃષ્ઠ થી ચાલુ)

(૧) સુલસા, (૨) ચંદનખાલા, (૩) મનોરમા, (૪) મદનરેખા, (૫) દમયંતી, (૬) નર્મદાસુંદરી, (૭) સીતા, (૮) નંદા, (૯) ભદ્રા, (૧૦) સુભદ્રા, (૧૧) રાજમતી (૧૨) ઋષિદત્તા, (૧૩) પદ્માવતી, (૧૪) અંજનાસુંદરી, (૧૫) શ્રીદેવી, (૧૬) જયેશ્વરી, (૧૭) સુજયેશ્વરી, (૧૮) મૃગાવતી, (૧૯) પ્રભાવતી, (૨૦) ચૈત્રલેખા, (૨૧) આહી, (૨૨) સુંદરી, (૨૩) રૂકિમણી, (૨૪) રેવતી, (૨૫) કુંતી, (૨૬) શિવા, (૨૭) જયંતી, (૨૮) દેવકી, (૨૯) દ્રૌપદી, (૩૦) ધારિણી, (૩૧) કલાવતી, (૩૨) પુષ્પચૂડા, (૩૩) પદ્માવતી, (૩૪) ગૌરી (૩૫) ગાંધારી, (૩૬) લક્ષ્મણા, (૩૭) સુસીમા, (૩૮) જંબૂવતી, (૩૯) સત્યભામા, (૪૦) રૂકિમણી, (૪૧) યજ્ઞા, (૪૨) યજ્ઞદત્તા, (૪૩) ભૂતા, (૪૪) ભૂતદત્તા, (૪૫) સેના, (૪૬) વેના અને (૪૭) રેણા.

આ ૪૭ સતીઓમાં પદ્માવતીથી માંડીને રૂકિમણી સુધીની આઠ (૩૩-૪૦) સતીઓ ‘વાસુદેવ’ કૃષ્ણની આઠ પટરાણી છે. એવી રીતે યજ્ઞાથી રેણા એ સાત (૪૧-૪૭) સતીઓ તે ‘સંયમમૂર્તિ’ રઘુલક્ષ્મણી બેનો છે. આ પંદર સતીઓમાંથી પદ્માવતીનો જ ઉલ્લેખ “સોળ સતીનો છંદ” માં છે કે ઉપર ગણાવેલી તેરમી સતી એમાં અભિપ્રેત છે તેનો નિર્ણય કરવા માટે કોઈ સાધન જણાતું નથી. વિશેષમાં આ ૪૭ સતીઓમાં કૌશલ્યા અને શીલવતી એ બે સતી જે ઉપયુક્ત છંદમાં છે તેનો અહીં નિર્દેશ નથી. આ ઉપરાંત ૪૭ સતીઓ ગણાવવામાં કોઈ વિશિષ્ટ ક્રમ ઉદ્દિષ્ટ હોય એમ જણાતું નથી.

વાચક વિનયવિજયની કૃપાથી રૂપવિજયે “સોળ સતીની સન્નિધિ” રચી છે. એ “શ્રાવકસ્ય પંચપ્રતિક્રમણાદિ સૂત્ર” ના નામથી, લીમસિંહ માણેકે ઈ. સ. ૧૮૮૮ માં પ્રકાશિત કરેલા પ્રસ્તક (પૃ. ૪૨૧-૪૨૨) માં નીચે મુજબ છપાયેલી છે:—

સરસતી માતા પ્રણયું સુદા, તું તૂડી આપે સંપદા;	
સોલ સતીના લીજે નામ, જેમ મનવાંછિત સિંચે કામ.	૧
આહી સુંદરી સુલસા સતી, જપતા પાતક ન રહે રતી;	
કૌશલ્યા કુંતી સતિ સાર, પ્રભાવતી નામે જયકાર.	૨
ભગવતી શીલવતી ભય હરે, સુખસંપતિ પદ્માવતી કરે;	
દ્રૌપદી પાંડવધરણી જેહ, શિયલ અખંડ વખાણું તેહ.	૩
ચૂડા દમયંતી દુઃખ હરે, શિવા દેવી નિત્ય સાનિધ્ય ઠરે;	
ચંદનખાલા ચહતી કલા, વીરપાત્ર દીધા આકુલા.	૪
રાજમતી નવિ પરણ્યા નેમ, તોહે રાખ્યો અવિહસ પ્રેમ;	
સીતાતાણું શીયલ જમ જયો, અગ્નિ ટલીને પાણી થયો.	૫

ધન્ય ધન્ય સતી સુભદ્રા ધીર, કાચે તાંતણે ચાલણી નીર;
ચંપા પોલ ઉઘાડી ચંગ, મૃગાવતી પ્રણમું મન રંગ. ૬
પ્રહ ઉઠી સતી જપિયે શોભ, જિમ લહિયે ઝલિ વૃત ગોભ;
શ્રી વિનયવિજય વાયક સુપસાય, રૂપવિજય ભાવે ગુણ ગાય. ૭

આમાં નિમ્નલિખિત ક્રમે સોળ નહિ, પણ સત્તર સતીઓનો ઉલ્લેખ છે.

(૧) આલ્હી, (૨) સુંદરી, (૩) સુલસા, (૪) કાશ્યા, (૫) કુંતી, (૬) પ્રભાવતી, (૭) શીલવતી, (૮) પદ્માવતી, (૯) દ્રૌપદી, (૧૦) પુષ્પવૃક્ષા, (૧૧) હમયતી, (૧૨) શિવા, (૧૩) ચંદનપાલા, (૧૪) રાજમતી, (૧૫) સીતા, (૧૬) સુભદ્રા, અને (૧૭) મૃગાવતી.

બહી જે સત્તર નામ ગણાવાયાં છે એ જ “સોળ સતીનો છંદ” માં છે, પરંતુ બંનેના ક્રમમાં ફેર છે.

ઉદયરત્ન—“સોળ સતીનો છંદ” કાણે રચ્યો છે એ હવે આપણે વિચારીશું. આ છંદની અંતિમ કડીમાં કર્તાતું નામ તો ઉદયરત્ન (ઉદયરત્ન) દર્શાવાયું છે, પરંતુ એમને વિષે વિશેષ કશો ઉલ્લેખ નથી. વિશેષમાં આ છંદ ક્યારે ક્યાં રચાયો તેનો પણ નિર્દેશ નથી. આ પરિસ્થિતિમાં ‘ઉદયરત્ન’ એ નામથી જે ભિન્ન ભિન્ન મુનિવરો થયા છે તે વિષે સંક્ષેપમાં હું કેટલીક હકીકત નોંધું છું.

(૧) ‘તપા’ ગચ્છના વિજયરાજસૂરિના સંતાનીય અને અમરરત્નના શિષ્ય શિવરત્નના શિષ્યનું નામ ઉદયરત્ન છે. એમણે વિ. સં. ૧૭૪૯ માં જંબુદ્વીપીરાસ રચ્યો છે. એમણે વિ. સં. ૧૭૫૫ માં અષ્ટપ્રકારી-પૂજારાસ, વિ. સં. ૧૭૫૬ માં સ્થૂલિક્ષદ્ર રાસ તેમજ શ્રી શંખેશ્વર પાર્થનાથનો શલોકો, વિ. સં. ૧૭૬૧ માં મુનિપતિ રાસ, વિ. સં. ૧૭૬૨ માં રાજસિંહ રાસ, નવકાર રાસ, વિ. સં. ૧૭૬૩ માં બ્રહ્મચર્યની નવ વારની સજ્જાય, વિ. સં. ૧૭૬૫ માં બ્યારવ્રતરાસ, વિ. સં. ૧૭૬૬ માં મલયસુંદરી-મહાબલ રાસ, વિ. સં. ૧૭૬૭ માં યશોધર રાસ અને લીલાવતી સુમતિવિલાસ રાસ, વિ. સં. ૧૭૬૮ માં ધર્મબુદ્ધિ મંત્રી અને પાપબુદ્ધિ રાજનો રાસ, વિ. સં. ૧૭૬૯ માં શત્રુજય તીર્થમાળા ઉદ્ધાર રાસ અને ભુવનભાનુ કેવલીનો રાસ, વિ. સં. ૧૭૭૦ માં શાલિક્ષદ્રનો શલોકો, વિ. સં. ૧૭૯૫ માં વિમલ મહેતાનો શલોકો, વિ. સં. ૧૭૯૬ માં હરિવંશ રાસ અને સૂર્યવંશનો રાસ ઇત્યાદિ કૃતિયો રચ્યો છે.

આ ઉદયરત્ન ખેડાના રહીશ હતા અને મિયાંગામમાં કાળધમં પામ્યા તે પૂર્વે એમણે ઇન્દ્રગજની શકિત દ્વારા સમવસરણ રચ્યાનું કહેવાય છે.

(૨) ‘ખરતર’ ગચ્છના જિનસાગરસૂરિના શિષ્યનું નામ પણ ઉદયરત્ન છે. એમણે વિ. સં. ૧૭૨૦ માં જંબુદ્વીપાર્થ રચ્યો છે.^૨

(૩) ‘ખરતર’ વિઠાહેમના શિષ્યનું નામ પણ ઉદયરત્ન છે. એમણે વિ. સં. ૧૮૫૭ માં સીમંધર સ્તવન, વિ. સં. ૧૮૬૭ માં પાલિત-જિનરક્ષિત-રાસ, વિ. સં. ૧૮૭૪ માં જિન-કુશલસૂરિ-નિશાની અને વિ. સં. ૧૮૮૪ માં ખંધા-ચોઢાલિઉં એમ વિવિધ કૃતિઓ રચ્યો છે.^૩

૧ જુઓ જૈન ગૂર્જર કવિઓ (ભા. ૨, પૃ. ૩૮૬-૪૧૪)

૨ જુઓ જૈન ગૂર્જર કવિઓ (ભા. ૩, ખંડ ૨, પૃ. ૧૨૧૫).

૩ જુઓ જૈન ગૂર્જર કવિઓ (ભા. ૩, ખંડ ૧, પૃ. ૩૩૫).

સંસારની લીધણુતા યાને અજ્ઞાનનો અંતમ

(પ્યારા પુત્રથી પરોપકારી પિતાનું ખૂન)

લેખકા—પૂજ્ય સુનિરાજ શ્રી મહાપ્રભવિજયજી

પ્યારા પુત્રના દર્શનના કોઈ સેવતા અને ચિરકાળ પરદેશ વેપાર ખેડી કરોડોની પેદાશ કરી પુત્રના દર્શન અને તેના સુખને જ માટે આવેલ પિતાને આનંદ માનવાની જગ્યાએ અજ્ઞાનથી ચોરની શંકાએ પોતાના સુખ ખાતર બંધે ખડ્ગથી મારી નાખી પુત્ર જિંદગી હારી જાય છે અને પરસ્પર ભયંકર વૈરની વસુલાત થાય છે.

અચાને જગતમાં દુઃખનાં દાવાનલો સળગાવેલા છે. તેથી સ્પષ્ટ છે કે સધળાએ દુઃખનું કારણ અચાન છે. યાનના પ્રતાપે અચાન હોઈ છે, મિથ્યાત્વ મરે છે, શત્રુ અને મિત્રનું ભાન થાય છે, દુરાચાર દૂર થાય છે, સદાચાર જીવનમાં પ્રગટે છે, દુઃખ સધળું ભાગે છે અને સુખ સ્વયં આવી મળે છે.

એક સુપ્રસિદ્ધ સમૃદ્ધિશાળી પ્રાચીન નગરીમાં પૂર્વ પુન્યે ક્રાંતિદ્રવ્યના માલિક લાવન નામે શેઠ હતા. તે પોતાનું સધળું દ્રવ્ય પોતાના પ્રાણુપ્યારા હરિદાસ નામના પુત્રને સોંપી પરદેશ વેપાર ખેડવા ગયા.

બાર વર્ષ સુધી પરદેશમાં છૂમી અનેક પરિશ્રમ અને કાવાદાવાથી વેપાર ખેડી, કરોડોની દોલત મેળવી, શેઠ પોતાના પ્યારા પુત્રના દર્શન કરી તેને ખરેખર સુખી બનાવવાના ઇરાદે નોકર-ચાકર અનેક પ્રકારના માલ સરસામાન અને કરોડોની દોલત સાથે પોતાના વતન તરફ આવવા નીકળ્યા. આખો દિવસ પગે ચાલતા અને અત્યંત પરિશ્રમ કરતાં થોડા જ દિવસમાં પોતાના નગરે આવી નગરની બહાર રાત્રિવાસો રહ્યા.

નગરની બહાર બધા પરિવારને મૂકી ભાવનશેઠ પોતાના વહાલા પુત્રના સુખના દર્શનની ઉત્કંઠાથી એકલા રાત્રિએ નગરમાં પોતાના ઘેર આવ્યા. દૂરથી પુત્રને જોઈ આનંદ થયો. જ્યારે પુત્રે ચોરની

આમ જે ત્રણ ઉદયરત્ન થયા છે તે પૈકી પહેલા ઉદયરત્ન પ્રસ્તુત હંદ રમ્યો હશે એમ આ હંદનું પદ-લાલિત્ય જોતાં-એની અંતયમકમય રચના વિચારતાં લાગે છે. આ અનુમાન સાચું ન હોય તો આ હંદ દોઢેક સૈકા જેટલો તો પ્રાચીન છે જ એમ કહી શકાય.

પ્રશ્ન:—અંતમાં એક પ્રશ્ન રજૂ કરી હું આ લેખ પૂર્ણ કરું છું. ફરી જેવી ચીજનો સંકડાના બાવે સોદા કરનારને 'સો' નંગને બદલે એથી અધિક અપાય છે અને તેમ છતાં તે 'સો' કહેવાય છે. વળી 'શતક' તરીકે ઓળખાવાતી કેટલીક કૃતિમાં લગભગ ૧૧૫ જેટલાં પદો હોવા છતાં તેને 'શતક' તરીકે નિર્દેશ થયો છે અને થાય છે. આ રીતે વિચારતાં 'સોળ' ની સંખ્યા ખૂબ પ્રચારમાં આવી હોવાથી, શું સતીઓનાં 'સોળ' નામે ગણાવાની પ્રતિષ્ઠા કરનારે સોળને બદલે 'સત્તર' નામ ગણાવે તો ન ચાલે ?

શંકાથી ઉપકારી આપને ખજૂંથી મારી નાખ્યો. શેઠ પોતાને મારનાર પુત્રને ઝોળખી દ્રેષ ભાવમાં મર્યો. પછી પુત્રે પિતાને ઝોળખ્યા, ઝેટલે પશ્ચાતાપ કરી અળણથી થએલ અકાર્યથી મહાન દુઃખી થઈ પિતાનું પ્રેતકાર્ય કર્યું. વખત જતાં પુત્ર હરિદાસ મર્યો. અને દુઃખદાયક ભવમાં ભમી ભાવનસેઠનો જીવ રથપુર નગરનો રાજા પૂર્ણમેધ બન્યો. અને હરિદાસનો જીવ ગગનવલ્લભનગરનો સુલોચન નામે રાજા બન્યો. અને વિદ્યાધરો હતા. આ વિખ્યાત સુલોચન નામના વિદ્યાધર રાજાને સહસ્ત્રનયન નામે નીતિવંત પુત્ર અને ઝીઝોમાં શિરોમણિ સુકેશ નામે પુત્રી હતી, જે સાગરચક્રીની પદરાણી અને ઝીરતન થશે.

રથનપૂરના રાજા પૂર્ણમેધે (પૂર્વભવના પિતા) પૂર્વજન્મના પુત્ર સુલોચન રાજાની પુત્રી સુકેશાની પરણવા માટે માગણી કરી. ન આપવાથી બળાત્કારે હરણ કરવાની ઇચ્છાએ યુદ્ધ કરવા આવી સુલોચનને મારી નાખ્યો. પૂર્વભવે પુત્રે આપને મારી નાખેલ માટે તે વૈરથી પૂર્વભવના આપ પૂર્ણમેધે શત્રુરૂપ પૂર્વભવના પુત્ર સુલોચન રાજાને મારી નાખ્યો. અને આપે પૂર્વજન્મના પોતાના પુત્રની પુત્રીને પરણવાની ઇચ્છા કરી. અહા ! સંસારની બીષણતા.

આ બંને પૂર્ણમેધ અને સુલોચન વિદ્યાધરરાજાઓના પુત્રોને પણ પરસ્પર વૈર છે. એક બીજાને મારી નાખવા ઇચ્છે છે. પૂર્ણમેધનો પુત્ર ધનવાહન અને સુલોચનનો પુત્ર સહસ્ત્રલોચન નામે છે. પૂર્વભવે એ બંને પુત્રો રંભક નામના સંન્યાસીના શશી અને આવલી નામે શિષ્યો હતા. આવલી વિનીત હતો જ્યારે શશી કઠોરહૃદયી હતો, આવલીએ એકદા ગાય વેચાતી લીધી. વચમાં પડી માયા-કપટથી ગાયના માલિક સાથે દગો રમી શશીએ તે ગાય ખરીદી લીધી. તે માટે એક યુરુના બંને શિષ્યો જે ખરેખર ભાઈ કરતાં પણ ચઢીઆતા કહેવાય, તેનું યુદ્ધ થયું. શશીએ આવલીને મારી નાખ્યો. શશી ધનવાહન અને આવલી સહસ્ત્રનયન થયો, સંસારમાં કેટલોક કાળ ભ્રમ્યા. પૂર્વભવની વૈરની વાસના સાથેજ આવે છે. પૂર્વભવમાં શિષ્યોમાં વૈર હતું. તેથી વૈર બીજા ભવમાં પણ ચાલુ રહ્યું. મારી નાખવા ઇચ્છે છે. સહસ્ત્રનયને પિતાના વધને સંભારીને પૂર્ણમેધને મારી નાખ્યો. ધનવાહન અજિતનાથ-સ્વામીના શરણે ગયો. સમવસરણમાં સહસ્ત્રનયન મારવા પાછળ પડેલ પણ પ્રભુના પ્રભાવથી કોપ શાંત થયો. પ્રભુને નમી બેઠો.

પૂર્ણમેધ અને સુલોચનને ભાવનશેઠ અને હરિદાસના વૈરના કારણે (પુત્રે આપને માર્યો માટે પછીના ભવમાં પુત્ર આપને મારે છે) વૈર છે. જ્યારે તેમનાં પુત્રો ધનવાહન અને સહસ્ત્રનયનને શશી અને આવલી તરીકેના શિષ્યના સમયનું વૈર છે. આ રીતે વૈરની વસુદાત થાય છે. લાંબી ભયંકર પરંપરા ચાલે છે માટે વૈર બાંધવા જેવું નથી.

અહા ! સંસારનો આનંદ ! કેવો ભયંકર પ્રસંગ ! એક ક્ષણ પહેલાનું સ્વર્ગસમરથાન બીજા જ ક્ષણે ખરેખર રમશાન બને છે, તેથી સંસાર ભયંકર-અનિત્ય અને દુઃખનો દાવાનળ છે. સંસારની બીષણતાનું કારણ અજ્ઞાન આ દૃષ્ટાંતથી સ્પષ્ટ સમજાય છે. વિવેકીએ અસત્ય-અસ્થિર અને અપૂર્ણ સુખ છોડી, જ્ઞાનીની આજ્ઞા મુજબ સત્ય-સ્થિર અને પૂર્ણ સુખ મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

ધર્મ-કૌશલ્ય

(લેખક—૨૧૦ મૌકિતક)

Underhandedness—દંભ-ગોરાળા.

દંભ-ગોરાળાનો સામનો કરવો-મુશ્કેલ છતાં લાભકારક છે.

ધામધુમ કરનારને એ બહુ પ્રિય હોય તેવો દુર્ગુણ છે. મનમાં કાંઈ હોય અને દેખાવ ભુદો કરવામાં આ દુર્ગુણ મુખ્ય કામ કરે છે. દેખાવ એવા માણસોને પ્રિય હોય છે. ધાંધલીઆ માણસો આવી રીતે કામ કરે છે, પણ જ્યારે તે ઉધાડા પડી જાય છે ત્યારે બહુ પરતાય છે. મનમાં કાંઈ, વચન કે વર્તનમાં બીજું આ એ લોકોનું નિત્ય કાવં હોય છે. આવા લોકો નીચ સ્વાર્થી હોવાને કારણે, કાંઈ પ્રકારની સહાનુભૂતિને યોગ્ય નથી અને તેઓ જ્યારે ઉધાડા પડી જાય છે ત્યારે અંતે પરતાય છે અને હેરાન થાય છે. આવા માણસે વિચારવું જોઈએ કે અહીં બહુ બહુ તો સો વર્ષની ઉંમર થશે. એટલો વખત ધણો ટૂંકો છે અને તેટલા વખત માટે સારાં કાળાં ધોળાં કામ કરવા અને ગમે તેવું બોલી નાખવું અને ગોટા વાળવા તે અનુચિત છે, ન પાલવે તેવી વાત છે. આ પ્રમાણે કેટલાક માણસને કામ કરવાની અથવા વર્તવાની ટેવ પડે છે તેને દૂર કરવી મુશ્કેલ છે પણ જરૂરી છે. જેઓ સ્વાર્થીમાં રત થઈ સાચી વાત કરતા નથી તેઓ અંતે તો ઉધાડા પડે છે. તે વખતે તેઓનો જે રકાસ થાય તે જેવા જેવો હોય છે.

અંતે તો સત્યના જ ડંકા વાગે છે. તે વખતે સાચી વાત જણાઈ આવે અને ઉધાડા પડી જવાય. તે વખતે જે રકાસ થાય છે, તેમાંથી બચવા આ આગમચેતી આપવામાં આવી છે. જેઓ ટૂંકા વિચાર કરી આ આગમચેતીની અવગણના કરે છે તેઓ આખરે જરૂર હેરાન થાય છે પણ ઉધાડા પડતી વખતે તેઓનો જે રકાસ થાય છે તે જેવા જેવો છે. તે વખતે એની કાંઈ દયા ખાતું નથી, એમ નહિ પણ કાંઈ સહાનુભૂતિ પણ દર્શાવતું નથી, અને એને પણ મનમાં જે ગોટા વાળવા પડે છે તે જેવા જેવા જરૂર હોય છે.

ત્યારે સીધી રીતે કામ કરવું સારું છે એમ લાગે છે. અને આવા માણસોનો બચાવ તો કરવાનો હોય જ નહિ. કેમકે તેઓ યોગ્ય નથી અને તેમનો બચાવ પણ નથી. જેવું હોય તેવું કામ કરવાથી આનંદ થાય છે અને ખૂબ આનંદ રહે છે કારણ કે એ કામ સ્પષ્ટ હોય છે. અને સ્પષ્ટ નેક સાચા કામનો અદલો એ આત્મસંતોષ છે. જેનો એણે લાભ લેવો હોય તેને માટે રસ્તો પણ સરલ છે, બાકી દંભી કે ઢોંગી માણસને બિપડો લેવો અથવા ઉધાડો પાડી દેવો મુશ્કેલ પણ અંતે લાભકારક છે. એવાને ઉત્તેજન તો ન જ આપવું અથવા એવા અધમથી બીક તો કદી ન રાખવી.

It is hard to dispute underhandedness, but it always pays.

—Thoughts of the Great.

સાધુ જીવનની મહત્તા

લેખક:—મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી

**धैर्यं यस्य पिता क्षमा च जननी आता मनःसंयमः,
सनुः सत्यमिदं दया च दुहिता शान्तिः स्वयं गेहिनि ।
श्रया भूमितलं दिशोऽपि वसनं ज्ञानामृतं भोजनं,
यस्यैतानि कुटुम्बिनो वद सखे ! तस्याङ्गिनः क्वाऽसुखम् ॥ १ ॥**

અર્થ:—ધીરજ જેનો પિતા છે, ક્ષમા જેની માતા છે, મનનો સંયમ જેનો આતા છે, અને સત્ય જેનો પુત્ર છે, દયા જેની કન્યા છે, અને શાંતિ પોતે જેની પત્ની છે, પૃથ્વી ઉપર જેનું સુવું છે, અને દિશાઓ જેના વસ્ત્રો છે, અને જ્ઞાનરૂપી અમૃત જેનું ભોજન છે, હે મિત્ર ! જેના આ કુટુંબીઓ હોય તે પ્રાણીને દુઃખ ક્યાંથી હોય ?

આ પરિણામી સંસારમાં પ્રાણીમાત્ર સુખના અભિલાષાવાળા અને દુઃખનો નાશ કરવાની ઇચ્છાવાળા હોય છે. પણ સાચું સુખ તો સંસારમાં મળવું જ દુર્લભ છે, કારણ કે સાંસારિક સુખોને લાંબાં તો કાંઈ પણ પ્રકારનું સુખ જેમકે, ધન, ધામ, ધરા, વગેરેનાં તથા પુત્ર, સ્ત્રી, પરિજન વિગેરેથી અથવા ભોજોપભોગથી ઉત્પન્ન થનારાં સુખો દુઃખના સંબંધ વિનાનાં જોવામાં આવતા નથી. અલૌકિક સુખ કે જેમાં દુઃખનો સંબંધ જ ન હોય તેવું સુખ સંસારમાં મળતું જ નથી; તેથી શ્રી અરિહંત ભગવાને પ્રરેષ ધર્મથી સુખ મળે છે.

**अनित्यानि शरीराणि, विभवो नैव शाश्वतः ।
नित्यसंनिहितो मृत्युः, कर्त्तव्यो धर्मसंग्रहः ॥**

અર્થ:—શરીરો અનિત્ય છે, સંપત્તિ શાશ્વતી હોતી નથી, ભોત હંમેશા સમીપમાં આવતું જાય છે માટે ધર્મનો સંગ્રહ કરવો જોઈએ.

શ્રાવક ધર્મ દેશવિરતિરૂપ છે, અને શ્રમણ ધર્મ સર્વવિરતિરૂપ છે, એટલે ચાલુ પ્રસંગે સર્વવિરતિ જે સાધુનો ધર્મ છે, તેનું સંક્ષેપમાં વર્ણન કરવામાં આવે છે. સાધુએ રવીકારેલા સર્વવિરતિરૂપ પંચમહાવ્રતો જેમકે-૧ અહિંસા, ૨ સત્ય, ૩ અસ્તેય, ૪ બ્રહ્મચર્ય, ૫ અપરિગ્રહ એ પાંચે મહાવ્રતો છે. તેમાં પણ મન-વચન-કાયાએ કરીને કરવું, કરાવવું અને અનુમોદના કરવી અને તેમાં નિરંતર પ્રયત્નવાળા થવું જોઈએ. સાધુ-મુનિરાજ અહિંસા વ્રતને મન, વચન, કાયાએ કરીને પાળે છે. મનથી અહિંસા ધર્મના વિચાર કરે છે. વચનથી પણ અહિંસાને આદરે છે તથા ઉપદેશે છે. હિંસક પ્રવૃત્તિનો નિષેધ કરે છે એટલું જ નહિ પણ અન્ય જીવની હિંસાને પુષ્ટિ મળે અથવા પ્રવૃત્તિ થાય એવું એક પણ વચન મુખથી વદતા નથી. અને કાયાએ કરીને અહિંસાને પાળે છે. નાનામાં નાના કુંચુ જેવા સૂક્ષ્મજીવોની હિંસા ન થાય તેવું વર્તન કરે છે અને એવી જ પ્રવૃત્તિઓમાં અન્ય જીવોને પ્રેરે છે. તથા તેમની પાસે પણ અહિંસા પળાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે. અહિંસાનું યથાર્થ પાલન કરનાર જીવોની અનુમોદના પણ કરતા રહે છે.

ન સા દીક્ષા ન સા મિક્ષા, ન તદ્દાનં ન તત્તપઃ ।

ન તદ્દુષ્યાનં ન તન્મૌનં, દયા યત્ર ન વિદ્યતે ॥

અર્થ:—તે દીક્ષા નથી, તે મિક્ષા નથી, તે દાન નથી, તે તપ નથી, તે ધ્યાન નથી કે માન નથી કે જેમાં દયા હોય નહીં.

ખીજી જે સહ નામનું મહાવ્રત તેના પાલનમાં સાધુઓ મન, વચન, કાયાથી સતત સંલગ્ન રહે છે અને પોતે સત્યમાં પ્રવર્તે છે, અન્યને પ્રવર્તવે છે અને સત્યમાં પ્રવર્તતા જીવોની અનુમોદના પણ કરતા રહે છે.

કુર્વન્તિ દેવા અપિ પક્ષપાતં, નરેશ્વરાઃ શાસનમુત્સહન્તિ ।

શાંતા ભવન્તિ જ્વલનાદયો યત્ તત્, સત્યવાચાં ફલમામનન્તિ ॥

અર્થ:—દેવતાઓ સત્યવ્રત પાળનારનો પક્ષપાત કરે છે, રાજાઓ તેમની આજ્ઞાને શીર પર યજાવે છે, અગ્નિ વિગેરે શાંત થઈ જાય છે એવું સત્ય વચનનું ફલ મનાય છે.

ત્રીજી અરતેયવ્રત તેનું પણ સાધુઓ મન વચન કાયાથી પાલન કરે છે, કરાવે છે અને અનુમોદે છે. એને જ અદત્તાદાન પણ કહે છે.

અદત્તં નાઽઽદત્તે કૃતસુકૃતકામઃ કિમપિ યઃ,

શુભા શ્રેણિસ્તસ્મિન્ વસતિ કલહંસીવ કમલે ।

વિપત્તસ્માદ્ દૂરં વ્રજતિ રજનીવાંશરમણે—

વિનીતં વિદ્યેવ ત્રિદિવશિવલક્ષ્મીર્ભજતિ તમ્ ॥

અર્થ:—જે પુણ્યની ઇચ્છાવાળો પુરુષ કોઈ પણ વસ્તુ વગર આપેલી ઇચ્છા કરતો નથી, તેને વિષે કમલમાં રહેલી હંસલીની પેઠે શુભની પંક્તિઓ વસે છે. સુખથી જેમ જેમ રાત્રી દૂર થઈ જાય છે તેમ તેમ અદત્તાદાનને પાળનારની વિપત્તિઓ દૂર થાય છે. વિનયી પુરુષને જેવી વિદ્યાની પ્રાપ્તિ થાય તેમ તે અદત્તાદાન અર્થાત્ અરતેય વ્રત પાળનારને મોક્ષરૂપી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે.

ચોથું જ્ઞાનચર્ય વ્રત તેમાં પણ સાધુઓ મન, વચન, કાયાએ પ્રવર્તે છે. અને જ્ઞાનચર્ય વ્રત પાળનારોની અનુમોદના કરે છે. જેનાં રથૂલિલદ્રાદિ દૃષ્ટાંતો આગમોમાં પ્રસિદ્ધ જ છે. તેમજ કહ્યું છે કે—

હરતિ કુલકલંકં લુંપતે પાપપંકં, સુકૃતમુપચિનોતિ શ્લાઘ્યતામાતનોતિ ।

નમયતિ સુરવર્ગં હન્તિ દુર્ગોપસર્ગં, રચયતિ શુચિશીલં સ્વર્ગમોક્ષૌ સલીલમ્ ॥

અર્થ:—જ્ઞાનચર્ય વ્રત પાળનાર કુલનાં કલંકને હરે છે, પાપરૂપી પંકને નાશ કરે છે, પુણ્યની અભિવૃદ્ધિ કરે છે, પ્રશંસાને પામે છે, દેવતાઓના સમૂહને નમાવે છે અને કડીન એવા ઉપસર્ગોને હણે છે. પવિત્ર એવું જે શીલવ્રત તે લીલા માત્રે કરીને સ્વર્ગ ને મોક્ષને પણ આપે છે.

(ચાલુ)

સોનેરી સુવાક્યો

કાલસાથી દાંત સાફ થાય, મોઢું તો ઊલટું કાળું જ થાય.

તું એટલો બધો મીઠો ન બનતો કે જગત તને ચાવી જાય અને એટલો બધો કડવો પણ ન બનતો કે જગત તને થૂંકી નાખે.

કાયરના હાથમાં તલવાર અને મૂર્ખના હાથમાં કલમ મૂકતાં પહેલાં વિચાર કરજો.

જન્મભૂમિની ધૂળ મસ્તકે ચઢાવાય, મોઢામાં ન મૂકાય.

ગરીબ અને શ્રીમંતમાં એટલો જ તફાવત છે કે, જ્યારે બીજને જમતી વખતે ને પહેલાને કમાતી વખતે પરસેવો થાય છે.

પાંચ આંગળીઓ મોઢા તરફ વળે છે ત્યારે તો તે પણ સરખી થઈ જાય છે.

સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યક્ ચારિત્ર એ મોક્ષનો માર્ગ છે.

ધર્મસેવામાં સર્વ સેવા સમાધિ જાય છે. ધર્મનો વિરોધ કરનારા પોતાના આત્માના જ દુશ્મનો છે.

સાચું સુખ ભોગમાં નહિ પણ લાગમાં છે. દુનિયાના રંગરાગ અને વિષયવિલાસો આત્માની અરબાદી કરનારા છે.

જેમ શરીરને ટકાવવા માટે અન્નની જરૂર છે તેમ આત્માની ઉન્નતિના કારણભૂત અધ્યાત્મ જીવનને ટકાવવા માટે ધર્મની તેથી વધુ જરૂરિયાત છે.

ત્રણ જીવનમાં રહેલા વિવેકી સુર, અસુર, વિદ્યાધર તથા મનુષ્યો સ્ત્રી, જાગતા, બેસતા, ઉઠતા, હરતા-ફરતા શ્રી નવકારને યાદ કરે છે.

પરલોકના માર્ગે પ્રયાણ કરતા જીવજીવી મુસાફરને આ લોકના ધરમાંથી નિકળતી વખતે શ્રી નવકાર એ પરમ ભાતા તુલ્ય છે.

શ્રી નવકાર એ સર્વ શ્રેયોમાં પરમ શ્રેય છે. સર્વ મંગલોમાં પ્રથમ મંગલ છે. સર્વ પૂજ્યોમાં પરમ પૂજ્ય અને સર્વ ફળોમાં શ્રેષ્ઠ ફળ છે.

શ્રદ્ધા અને બહુમાનપૂર્વક ધન્ય પુરુષોના મનોભવનમાં વર્તેલો નવકારજી હીપક મિથ્યાત્વજી અધિકારને હરી લે છે.

પુણ્યાનુષ્ઠી પુન્યના ઉદયથી જેને શ્રીનવકાર મંત્રની પ્રાપ્તિ થાય છે તેની નરક ગતિ અને તિર્થંચગતિ અવશ્ય રોકાઈ જાય છે.

દીર્ઘકાળ સુધી તપને તપ્યા, ચારિત્રને પાળ્યું અને ધણા ધણા શાસ્ત્રો અભ્યાસ કર્યો પણ નવકાર પ્રત્યે રતિ ઉત્પન્ન ન થઈ તો સર્વ નિષ્ફળ ગયું.

જન્મ, જરા અને મરણથી દારુણ એવા આ ભવ-અરણ્યમાં મંદ પુણ્યવાળાઓને શ્રી નવકારની પ્રાપ્તિ કદી પણ થતી નથી.

જ્ઞાનજી ઘોડાથી જોડાયેલો અને નવકારજી સારથીથી હંકાયેલો તપ નિયમ અને સંયમજી રથ નિરૂત્તિનગરમાં લઈ જાય છે.

અચ્છાપાપા-જામનગર.

સુભાષિત સંગ્રહ

લેખક—સુધાકર. (ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૨૮ થી શરૂ)

[આપણા ધર્મગ્રંથો અને આગમ ગ્રંથોમાં વિપુલ પ્રમાણમાં સુભાષિતોના સંગ્રહ છે. સુભાષિતોના અર્થ જ એ કે દુઃખમાં ધણું કહેવું. એ પદમાંથી હોય અને ગદ્યમાંથી હોય. એમાં વાણીની મીઠાશ, રસનું માધુર્ય અને વૈવિધ્યનો ખજાનો ભર્યો હોય છે. ગમે તે ધર્મનો, ગમે તે સમાજનો કે ગમે તે દેશનો માનવી આ સુભાષિત વાંચી આનંદ અનુભવે છે અને યોષ લઈ શકે છે. આ મથાળા નીચે અવારનવાર થોડાં થોડાં સુભાષિતો આપવાની ઇચ્છા છે. સુજ્ઞ વાંચકો હંસક્ષીરન્યાયે રસારવાદ અનુભવી આત્માનંદની પ્રસાદી પામે એ જ શુભેચ્છા.]

આ દુનિયામાં મહાપુરુષ થવું સર્વને ગમે છે પરંતુ મહાપુરુષનું લક્ષણ કેવું છે તે વાંચો.

યઃ પરવાદે મૂકઃ, પરનારીવકત્રવીક્ષણેઽપ્યન્ધઃ ।

પંગુઃ પરધનહરણે, સ જયતિ લોકે મહાપુરુષઃ ॥

ભાવાર્થ—જે ખીજના અવળુંવાદ બોલવામાં મૂગા છે; જે પરનારીને વિકારી નેત્રથી જોવામાં આંધળા છે; અને જે અન્યનું ધન હરણ કરવામાં પાંગળા છે; તે મહાપુરુષ લોકમાં સદા ય જય પામે છે.

જેમ મહાપુરુષનું લક્ષણ એક જ શ્લોકમાં કવિએ યોગ્ય રીતે રજૂ કર્યું છે તેમ યોગીશ્વર કાણુ હોય ? તેમનાં લક્ષણ શું તેને પણ એક જ શ્લોકમાં બહુ જ સુંદર રીતે દર્શાવ્યું છે—વાંચો.

આક્રોશેન ન દુયતે ન ચ ચટુપ્રોક્ત્યા સમાનંદતે,

દુર્ગન્ધેન ન બાઘ્યતે ન ચ સદા મોદેન સંપ્રીયતે ।

સ્ત્રીરૂપેણ ન રજ્યતે ન ચ મૃતશ્વાનેન વિદ્રેષ્યતે,

માઘ્યસ્થેન વિરાજિતો વિજયતે કોપ્યેષ યોગીશ્વરઃ ॥

ભાવાર્થ—જે અન્ય જનોના ક્રોધયુક્ત કટુવચનો સાંભળી દુઃખાય નહિ; ગમે તેવા દેષથી, ક્રોધથી કે ઇર્ષ્યાથી સામેા માણસ જૂઠા આક્ષેપો કરે, કટુ વાક્યપ્રહારો કરે છતાંયે જેના સ્વાંડામાંયે લગારે દેષ, ઇર્ષ્યા કે ક્રોધનો અંશ સરખોયે ન જાગે પરંતુ પૂર્ણ સમભાવથી હસતે મોઢે મૌનપણે આક્ષેપોની—કટુ વચનામૃતો(?)ની વરસતી ઝડીને ઝીલી દ્યે અને સામેા માણસ ખુશામતથી ગમે તેવી પ્રશંસા કરે, ગમે તેટલી સ્તુતિ કરે, ગમે તેટલી વાહ-વાહ-જય-જય બોલે છતાંયે લગારે પ્રમુદિત-આનંદિત ન થાય. ખીજની પાસેથી પોતાની સ્તુતિ સાંભળી લગારે હર્ષિત ન થાય અર્થાત્ ખીજની કટુ વાણી સાંભળી દુઃખાય નહિ અને ખીજની મીઠી વાણી સાંભળી રાહ ન થાય એ પણ યોગીશ્વરનું લક્ષણ છે અને એટલા જ માટે મહાત્મા ચિદાનંદણ પણ કહે છે:—

“નિંદા સ્તુતિ અવણુ સુણીને, હરખ શોક નવિ આણુ,

તે જગમાં જોગીસર પૂરા, નિત ચઢતે ગુણઠણે.”

દુર્ગંધથી જે પીડા ન પામે—અર્થાત્ ગમે તેવા દુર્ગંધસ્થાનમાં ગયો હોય તો નાક અને મોં ન મચકોડે, આસન લગાવી ધ્યાનમાં બેઠો હોય કે એકાંતશાંતિના સ્થાનમાં સામાયિકમાં બેઠો હોય ત્યાં અકસ્માત્ દુર્ગંધી આવે તો લગારે જિયોનીયો ન થાય. નાક કે મોઢે કુયો ન છે. ક્યાં બેઠો અહીં ? આ દુર્ગંધે તો માથું ફાડી નાંખ્યું એવું ન થાય અને ગુલાબ, માલતી, ચંબેલી, ચંદન કે ચંપાની સુગંધીથી જે આનંદિત-પ્રમુદિત ન બને.

હવે એસને ધડીભર સામાયિક પછી કરશું. ગુરુદેવ પાસે પછી જશું. આ મરત સુગંધ આવી રહી છે. શું જલદી છે? અર્થાત્ દુર્ગંધીથી જે દૂર ન જાગે અને સુગંધીથી જે પ્રગોદ ન પામે એ પણ યોગીશ્વરનું લક્ષણ છે.

ઐનું અદ્ભૂત રૂપ જોઈ જે મોહ ન પામે, જે ન રાગે ન માયે, અરે! જેને મોહ ન થાય, વિકાર ન જાગે અને મરેલું ગંધાતું સડેલું કૂતરું જોઈ તેના ઉપર વિદેષ, ક્રોધ કે અભાવ ન જાગે. અરે! કૂતરાની ખોપરી તૂટી ગઈ હોય, આંખના ડોળા બહાર નીકળી પડ્યા હોય, મુખની આકૃતિ બિહા-મણી અને ભયંકર બની ગઈ હોય, ટાંટીયા લાંબા થઈ ગયા હોય; છતાં જેના ઉપર લગારે દ્રેષ કે અભાવ, અપ્રીતિ અને અરુચિ ન થાય અર્થાત્ ગમે તેવી રૂપસંપન્ન નવયુવાન ઐ જોઈને જેને રાગ ન થાય અને સડેલું દુર્ગંધ મારતું કૂતરું જોઈ દ્રેષ ન જાગે. એમાં માધ્યસ્થવૃત્તિ રાખે, એમાં સમભાવ રાખે-આવા ગુણોવડે અલંકૃત યોગીશ્વર, કોઈ અદ્ભૂત અપૂર્વ એવા યોગીશ્વર વિજયવંતા વર્તે છે.

અર્થાત્ જે આકોશથી દુષ્કાતા નથી, અને પ્રજ્ઞાંસા સ્તુતિથી આનંદ પામતા નથી, દુર્ગંધીથી પીડા પામતા નથી અને સુગંધીથી પ્રમુદિત નથી થતા અને ઐનું અદ્ભૂત રૂપ જોઈ રાગ દશા નથી પામતા અને મરેલા કૂતરાને જોઈ જે વિદેષ દશા નથી પામતા પરંતુ આવા સમયે સમભાવથી રહે છે, સમભાવમાં લીન રહે છે તેમ મહાત્મા યોગીશ્વરો અદ્ભૂત અપૂર્વરૂપે વિજય પામતા વર્તે છે.

આ સુભાષિત આ ચેતનને-આત્મારામને (જીવને) ધણું ધણું કહી જાય છે. આ ઉત્તમ યોગી-રાજની દશા જોઈ જડ અને ચેતનનો ભેદ જાણ્યો છે તેને પ્રાપ્ત થાય છે. આત્માની વિકાવદશાનું સ્વરૂપ જોઈ જાણ્યું છે અને આત્માની સ્વભાવદશા પ્રાપ્ત કરી છે તે જ આવા ઉત્તમ યોગીરાજ બની શકે છે.

હે ચેતન! તું વિચાર કે તારામાં આમાંના કયા ગુણો આવ્યા છે? કયા ખાડી છે? તારા સ્વ અને પરના ભેદ કયારે મટશે તે વિચારજે.

જીવને બધી દશા પ્રાપ્ત થવી સુલભ છે કિન્તુ સમભાવદશા પ્રાપ્ત થવી જ દુર્લભ છે. એટલા જ માટે અખ્યાતકલ્પદુષ્ટમાં પરમયોગીરાજ શ્રી મુનિસુંદરસૂરિજી કહે છે કે

જાનન્તિ કામાન્નિલિલાન્ સસંજ્ઞા, અર્થ નરાઃ કેઽપિ ચ કેઽપિ ધર્મમ્ ।

જૈનં ચ કેચિદ્ ગુરુદેવશુદ્ધં, કેચિત્ શિવં કેઽપિ ચ કેઽપિ સામ્યમ્ ॥

ભાવાર્થ—જેમને સંજ્ઞા છે તે દરેક જીવો કામને—છદ્વિયોના વિષયોને જાણે છે, તેમાંથી થોડા ધનપ્રાપ્તિને જાણે છે; તેમાંથીયે થોડા ધર્મતત્ત્વને જાણે છે, તેમાંથીયે થોડા જૈનધર્મને જાણે છે; તેમાંથીયે થોડા શુદ્ધદેવગુરુને જાણે છે, તેમાંથીયે થોડા મોક્ષને જાણે છે અને તેમાંથીયે થોડા સમભાવ-સમતાને જાણે છે.

ખરેખર આ વસ્તુ બહુ વિચારણા માંગે છે. જીવને સમભાવદશા પ્રાપ્ત થવી સહજ કે સરલ નથી.

સમભાવ રાખો, શાંતિ રાખો, સમતા રાખો આવું પ્રબોધનારા ધણા મળે છે “**પરોપકેશે પાણ્ડિત્યમ્**” સુલભ છે. ખૂદ ચિદાનંદજી મહારાજ જેવા મરત યોગીરાજને પણ મુક્તકંઠે કહેવું પડ્યું “અવધુ નિરપક્ષ વીરલા કોઈ, દેખ્યા જગ સહુ જોઈ અવધુ નિરપક્ષ વિરલા કોઈ”

મહામંગલકારી અપૂર્વ એવું આત્મસ્વરૂપ યથાર્થ રીતે સમજ્યા સિવાય સાચી સમભાવદશા-સમતા જીવને પ્રાપ્ત થવી દુર્લભ છે.

ચારિત્ર વિનાનું જ્ઞાન કેવું છે?

સુચનાણમ્મિ વિ જીવો વહુંતો સો ન પાઉણહ મોક્કલં ।

જો તવ-સંયમમદ્દે, જોગે ન ચદ્દે વોહું જે ॥

ભાવાર્થ—કેવલ શ્રુતજ્ઞાનમાં વર્તતો જીવ મોક્ષ નથી પામતો કારણ કે તે તપ-સંયમાત્મક યોગોત્તર વહન કરી શકતો નથી.

આ જ વસ્તુના રૂપાંતરણમાં કહ્યું છે કે—

“માર્ગને જાણનાર માનવી આદિ જાણેલા માર્ગે ચાલે નહિ—ચાલવાની ક્રિયા ન કરે તો ઇષ્ટ સ્થાને કદીયે પહોંચી શકતો નથી.”

કુશલ ખલાસી હોય, સુંદર વહાણ હોય કિન્તુ એ વહાણને ઇષ્ટ દિશાએ લઈ જતાર પવન ન હોય તો એ વહાણ અને ખલાસી શું કરે? ખલાસી રસ્તાનો જાણકાર છે પણ અનુકૂળ ક્રિયાનું સાધન ન હોવાથી તે લાચાર છે.

એટલા જ માટે કહ્યું છે કે—

जह छेय लद्धनिजामओवि वाणियमइच्छियं भूमिं ।

वाएण विणा पोओ न चइए म हणणवंतरिउ ॥ ૧ ॥

तह नाणलद्धनिजामओऽवि सिद्धि अ वसहिं न पाउणइ ।

निउणोऽवि जीवपोओ तवसंजममारुयविहूणो ॥ ૨ ॥

संसारसागराओ उच्छृङ्खो मा पुणो निबुडेजा ।

चरणगुणविप्पहूणो बुड्सु बहं पि जाणंतो ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ—કુશળ ખલાસીવાળું વહાણ અનુકૂળ પવન વિના મહાસમુદ્ર તરીને વ્યાપારીની ઇષ્ટ નગરીએ નથી પહોંચતું તેવી જ રીતે જીવરૂપી વહાણ, જ્ઞાનરૂપી ખલાસી યુક્ત હોવા છતાંયે તપ અને સંયમાદિરૂપ વાયુ રહિત હોવાથી મોક્ષભૂમિએ પહોંચતું નથી. હે મહાનુભાવ ચેતન! મહાકષ્ટથી જિનેન્દ્રના ધર્મયુક્ત માનવ દેહ પામ્યો છે, સંસારસાગરને કાઠે આવ્યો છે તો હું જાણકાર છું એમ માની ચરણ-કરણાદિ ગુણ રહિત થઇને બૂડતો નહિ.

અર્થાત્ ગમે તેવો જ્ઞાની થવા છતાં અહિં તું ચરણકરણાદિગુણથી રહિત છો તો તને મોક્ષ-મુક્તિની પ્રાપ્તિ નહિ થાય.

પરમ મંગલમય આત્મધર્મ જાણનાર હે ચેતન! તું પ્રમાદ ન કરતો. શુદ્ધ જ્ઞાન અને શુદ્ધ ક્રિયાની ઉપાસના-આરાધના કરી તારો મંગલ માર્ગ વિદ્યરહિત કરજે.

ચારિત્ર વિનાના જ્ઞાનીને વળી કહે છે—

सुबहुंपि सुयमहियं किं काहिती चरणविप्पहुणस्स ।

अंधस्स जह पलित्ता दीवसयसहस्सकोडीऽवि ॥

ભાવાર્થ—અહુ જ સારી રીતે ધણું જ્ઞાન ભણ્યો હોય પણ ચારિત્ર રહિતનું તે જ્ઞાન અજ્ઞાનરૂપ જ છે; જેમ કે આંધળા મનુષ્યની સામે ગમે તેવા તેજસ્વી હજારો દીવા-કરોડો દીવા નકામા છે તેમ ચારિત્ર રહિત જ્ઞાનીનું જ્ઞાન પણ તેને કાંઈ લાભપ્રદ થતું નથી.

અર્થાત્ સાચો આત્મજ્ઞાની કદીયે ફળ રહિત હોતો જ નથી અને “જ્ઞાનસ્ય ફલં વિરતિઃ” કહ્યું છે, માટે જ્ઞાનને સફલ કરવું હોય તો વિરતિ-સંયમ, તપ વગેરે જોઈશે જ.

વળી પણ કહ્યું છે કે—

“અધિણા પાસે જેમ દીવા નકામા છે તેમ ચારિત્ર રહિત જ્ઞાનીનું જ્ઞાન અજ્ઞાનરૂપ છે.”

વર્તમાન સમાચાર

શ્રી તાલધ્વજગિરિ તથા ભાવનગર નૂતન જિનમંદિરો, દેરીઓનો પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ
અને અભિનંદનના મેળાવડા.

૧ પરમપૂજ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજના ઉપદેશાનુસાર શ્રી તળાજ તીર્થે પરમાત્મા શ્રી સુમતિનાથ ભગવાનના મુખ્ય મંદિર દરતી તૈયાર થયેલ આવન જિનાલયમાં ૩૩ દેરીઓ એક મંદિર નવી તૈયાર થતાં વૈશાક શુદ્ધ ૫ શુક્રવારના રોજ પ્રતિષ્ઠા દિવસ નક્કી થતાં ત્યાંની તીર્થકમીટીની વિનંતિથી કૃપાળુ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયદર્શનસૂરીશ્વરજી મહારાજ પધારતાં તેઓશ્રીની નિશ્રામાં પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી. ચૈત્ર વદી ૧૦ ના રોજ કુંભસ્થાપના, અિંબપ્રવેશ, અઢાઇમહોત્સવ અને સ્વામીવાત્સલ્ય શરૂ થયા હતા. ડુંગર ઉપર અને ધર્મશાળા સામે સુશોભિત મંડપ, અંતે સ્થળે ઇલેક્ટ્રીક લાઇટ અને નદીને સામા કાંઠે પ્રતિષ્ઠામાં ભાગ લેવા આવનાર અંધુઓ માટે સમીયાણા, તંબુ વગેરે નંખાયા હતા. દશ દિવસની વીશ નવકારશી જમણુ સાથે જ હતું. હજારોની સંખ્યામાં પ્રતિષ્ઠાનો લાભ લેવા જૈન અંધુઓ વગેરેની દરરોજ સંખ્યા વધતી જતી હતી. તમામ પ્રકારની ક્રિયાઓ શુદ્ધ અને વિધિવિધાન પૂર્વક થતી હતી. સામેના મુખ્ય મંદિરનો ખર્ચ શેઠ મોહનલાલભાઈ તારાચંદે આપ્યો હતો અને મૂળનાયક પરમાત્મા શ્રી મહાવીર પ્રભુતી પ્રતિમા સાથે અન્ય યિઓની પ્રતિષ્ઠા તેમના તરફથી તેમજ બીજી ૩૩ દેરીઓમાં જુદા જુદા પરમાત્માના જિનયિઓની પ્રતિષ્ઠા ભાવનગર, મુંબઈ, ખંભાત વગેરે શહેરોના શ્રોમંત શ્રદ્ધાળુ અંધુઓના તરફથી દેરીનો ખર્ચ આપવાથી કરવામાં આવી હતી. તળાજ તીર્થકમીટી તળાજ શ્રી સંઘ અને સ્વયંસેવકોએ સારી વ્યવસ્થા રાખી હતી જે ધન્યવાદને પાત્ર છે. વૈશાખ શુદ્ધ ૪

અહીં જ્ઞાનનું મહત્વ સગરે અદ્વય કે ઓછું છે તેમ માનવાની જરૂર નથી જ. જ્ઞાન તે સ્વર્ગપ છે; જગદીપક છે. અરે! જગત નેત્રરૂપ છે પરંતુ આ અદ્ભૂત શક્તિસંપન્ન જ્ઞાન પણ ચારિત્ર, સંયમ. તપથી જ શોભે છે, તે જ ક્ષણવાળું છે.

આખોવાળાને દીવાથી માથે ઓધરૂપ ક્રિયા થાય છે તેમ ચારિત્રવાળાને થોડું પણ જ્ઞાન, ક્રિયારૂપ ક્ષણથી શોભે છે.

વળી કહે છે

ચારિત્ર રહિતનું જ્ઞાન સર્વથા નિષ્ફળ છે એમ ન માનશો, પણ તે પૂઠન, ચિંતવન, મનનના કલેશરૂપ થાય છે

ચારિત્રહીન જ્ઞાનથી કેવો છે તે વાંચો—

જહાં સ્વરો ચંદણ ભારવાહી, ભારસ્સ માગી ન હુ ચંદણસ્સ ।

એવં સુ નાળી ચરણેણ હીણો, નાળસ્સ માગી ન હુ સોગર્મઈણ ॥

ચંદનનો ભાર ઉપાડેલો ગધેડો માત્ર ભારનો ભાગી કિન્તુ ચંદનની સુગંધીનો ભાગીદાર નથી થઈ શકતો નથી તેવી જ રીતે ચારિત્ર રહિત જ્ઞાની માત્ર જ્ઞાનપ્રાપ્તિનો ભાગીદાર છે. ભણવું, ગણવું, ચિંતવવું એના કહ્યો ભોક્તા અને છે કિન્તુ સદ્ગતિ દેવ-મનુષ્ય યાવત્ સિદ્ધિગતિનો ભાગી નથી થતો.

માટે ભાઈ આત્મજ્ઞાની ચેતજે-અજજે, આત્મધર્મ જાણ્યા છતાં તું ક્રિયા શુદ્ધ ક્રિયારૂપ સંયમ-તપને ભૂલતો નહિ. આત્મા અક્રિય કે નિષ્ક્રિય બનતો જ નથી. મુક્તિરૂપી મંદિરમાં જવા માટે જ્ઞાનરૂપી દીપક સંયમરૂપી નિસરણી જરૂર જોઈશેજ અને આખર તો દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્ર એ તો આત્માની સ્વભાવ દશા છે-આત્માના સ્વયુણો છે.

આત્મધર્મ પ્રકાશ પામી ચેતન ચેતજે.

❀ [૧૫૮] ❀

ના રોજ ગોહિલવાડ ડીસ્ટ્રીક્ટ અને સેશન જજ ન્યાયમૂર્તિ મહેરબાન વસંતલાલભાઈ વલ્લભદાસના પ્રમુખપણા નીચે તળાજ સંઘ તરફથી શેઠ મોહનલાલભાઈ તારાચંદને અને વૈશાક શુદ્ધ ૫ શુક્રવારના રોજ ભાવનગરના નામદાર મહારાજ સાહેબ શ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજી સાહેબના પ્રમુખપણા નીચે તીર્થ-કમીટીના પ્રમુખ દાનવીર શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલને તળાજ મહાજન તરફથી માનપત્ર (રૂપાને કુંગરનો કારકેટ બનાવી) આપવામાં આવ્યું હતું. અછોતરી સ્નાત્ર પણ લખાવાયું હતું.

૨ શહેર ભાવનગર કુચુનગરમાં મુખ્ય જિનાલયની જરૂર હતી, જ્યાં શેઠ મણિલાલ નારણજીએ પોતાના ખર્ચે સુંદર જિનાલય બંધાવ્યું હતું, જેમાં મૂળનાયક શ્રી મહાવીર પરમાત્માની પ્રાચીન પ્રતિમાવડે વૈશાક શુદ્ધ ૪ શુક્રવારના રોજ આચાર્યદેવશ્રી વિજયભક્તિસૂરીશ્વરજી મહારાજની નિશ્રામાં બહુ જ ધામધૂમ, ઉત્સાહ અને શ્રદ્ધાપૂર્વક શેઠ મણિલાલ નારણજીએ પ્રતિષ્ઠા કરી હતી. અદ્ભુતમહોત્સવ, પૂજા, અંગરચના વગેરે આઠે દિવસ પ્રતિષ્ઠાના વિધિવિધાન સાથે થયા હતા. પ્રતિષ્ઠાને દિવસે અછોતરી સ્નાત્ર અને સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. મણિલાલભાઈએ અક્રમ તપ પણ કર્યો હતો. અમે તેમને ધન્યવાદ આપવા સાથે તેમની અનુમોદના કરીએ છીએ. કુચુનગરના જૈન બંધુઓ મણિલાલ શેઠની આ પ્રજ્ઞાક્રિયા માટે માનપત્ર આપવાના છે.

સ્વીકાર સમાલોચના

૧. શ્રી મહારાજ કૃત નલકવંતી રાસ—કોષ્ટ પણ પ્રાચીન સાહિત્ય માટે અંચકર્તાના હસ્તાક્ષરોથી લખાયેલી પ્રત મળે તે સાહિત્ય માટે સત્ય ઘટના કહી શકાય. ભારતના અનેક જૈન ગ્રાન-ભંડારોમાં અનેક વિદ્વાન આચાર્યો મુનિવરોના હસ્તાક્ષરે લખાયેલી પ્રતો મળી શકે તેમ છે. આ હસ્તાક્ષરોથી લખાયેલ અંચના સંપાદક બળીતા સંશોધક સાહિત્યકાર અને સાક્ષરરત્ન શ્રીયુત ડૉ. ભોગીલાલભાઈ જે સાંડેસરા PH. D. એમ. એ. છે. સંવત ૧૬૪૧ની સાલમાં શ્રી મહારાજની આ કૃતિ પોતાના હસ્તાક્ષરે લખેલી પ્રત ઉપરથી સંપાદક મહાશયે વિસ્તૃત શબ્દકોષ સાથે શ્રી વડોદરા યુનિવર્સિટી તરફથી પ્રસિદ્ધ થતી પ્રાચીન ગુજરાતી અંચમાળાના બીજા મણકા તરીકે પ્રગટ થયેલ છે, જેમાં તે લખેલી પ્રતના ખલોકો પણ આપવામાં આવ્યા છે. અસલ પ્રતને સંશોધન કરી પ્રકટ કરેલ છે. આ કૃતિના પ્રકાશનના પ્રયોજન તરીકે પ્રસ્તાવના પણ ખાસ વાંચવા જેવી છે. વડોદરા યુનિવર્સિટી દ્વારા થતો આ પ્રયત્ન ઐતિહાસિક સાહિત્યની વૃદ્ધિ થયેલ છે તેમ માનીએ છીએ. કિંમત સવાચાર રૂપિયા.

૨. મુનિવર શ્રીચંદ્રવિજયજીકૃત શાંતિસ્લોક-ટીકા તથા અજ્ઞાતકર્તૃક-અન્યમતદ્વપણમ સંશોધન તથા સંપાદક મુનિવર શ્રી વિક્રમવિજયજી મહારાજ, પરમાત્માનું ચૈત્યવંદન કરતાં સકલ-કુચલવલી એ પદ્યો શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની સ્તુતિ શરૂઆતમાં બોલીએ છીએ, તેના ઉપર આ લઘુ ટીકા છે કે જે કે પ્રાથમિક અભ્યાસીઓ માટે ઉપયોગી જણાતાં સંપાદક મુનિરાજે તૈયાર કરેલી છે. સંસ્કૃત ભાષાના પદ્યછેદ, સમાવેશ વગેરે આ લઘુ ટીકામાં લેખક મુનિવરે કરેલ છે, બીજો અન્યમતદ્વપણ અંચમાં ઔદ્ધ, વૈશેષિક, સાંખ્ય, મિમાંસક વગેરે દર્શનોમાં તેમના પોતાના પરસ્પર વિરુદ્ધ વચનોદ્વારા દ્વપણ આપી જૈન દર્શનના પ્રભુતાનું બહુ જ સંક્ષિપ્તમાં સર્વત્તપણું સિદ્ધ કર્યું છે. સાહિત્યની દૃષ્ટિએ અને લઘુ અંચ ઉપયોગી છે. શ્રી લખિંસૂરીશ્વર અંચમાળાના પુષ્પ તરીકે આ અંચ જાણીથી પ્રગટ થયેલો છે.

શ્રી માતર તીર્થના ઇતિહાસ—પ્રકાશક શ્રી માતર સાચાદેવ તીર્થકમીટીની વતી જીવજીલાલ છોટાલાલ ઝવેરી, કિંમત ચાર આના. આ લઘુપુસ્તિકામાં શ્રી સાચાદેવ શ્રી સુમતિનાથ ભગવાનની પ્રતિમાની ઉત્પત્તિ, વિકાસ અને જીર્ણોદ્ધાર સંબંધી વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. વાંચવા જેવી ઐતિહાસિક બીના છે.

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા એ અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (આરસો) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પશુપણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજાઓ વાંચી ચતુર્વિધ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસાંકત પ્રથમ શ્રાવક ભીમસિંહ માણેકે છપાવેલ તે મળતો નહોતો, જેની માત્ર પચીશ કાપી અમારી પાસે રહેલ છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઇબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઇએ તેમણે મંગાવી લેવા. નમ્ર સુચના છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સજ્જાયમાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩ માં સૈકાથી અદારમાં સૈકા સુધીમાં થઇ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજાઓ રચેલ સજ્જાયનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાહેજલાલી, અને વાચકને વૈરાગ્યવૃત્તિ તરફ દોરે છે. (પ્રથમ ભીમસિંહ માણેકે છપાવેલી તે જ) હાલમાં તે મળી શકતી નહોતી અમારી પાસે માત્ર પચીશ કાપી આવી છે. પચાસ ફોર્મ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત કરેલ છે કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું મૂળ કિં. આપવાની છે.)

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-લાવનગર.

૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરનું સચિત્ર ચરિત્ર.

અનેક રંગના વિવિધ અવસ્થાના ફોટાઓ, સુંદર બાઇન્ડિંગ કવર ઝેકટ સાથે પૂર્યવંત મનુષ્યોનું ઉચ્ચ કોટીનું જીવન કેવું સુંદર હોય છે, તેનો સુંદર નમુનો આ ચરિત્રમાં છે.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભગવાનના આગલા ત્રીજા ભવમાં તેઓશ્રી જીવનભાનુ રાજના સુપુત્ર શ્રી નલિની-ગુહમ નામે રાજપુત હતા. જીવનભાનુ રાજ અને નલિનીગુહમ રાજપુત અને જ્યારે કોઇ અવનવા આશ્રય સાથે આનંદ ઉત્પન્ન કરે તેવા પ્રસંગે રાજધાની છોડી અનેક શહેરો, જંગલો, ઉદ્યાનો-વનો ઉપવનોમાં પરિભ્રમણ કરતાં તે બંને મહાન પુરુષતી ધર્મભાવતા, પરોપકારપણું, દેવ ભક્તિ, નમસ્કાર મહામંત્રની અખૂટ શ્રદ્ધા અને પૂર્વના પુણ્યોદયવડે વૈભવ, સંપત્તિ, સુખો, સુંદર આદર્શ ઔરતોની પ્રાપ્તિ વિદ્યો, અને સંકટ વખતની વૈર્યતા, અને રાજનીતિ તે વખતની સામાજિક નીતિ ન્યાયનીતિ, શહેર, ઉદ્યાનોના વર્ણનો, ધર્મશુરુઓની દેશનાઓના લાભો વગેરે આ ચરિત્ર સંપૂર્ણ વાંચતા આત્મિક આનંદ, અનુકરણીય સુંદરપ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય છે.

૨. “ જ્ઞાનપ્રદીપ ગ્રંથ ” (ભાગ ત્રીજો).

દરેક મનુષ્યને-અદ્યતને પણ સરલ રીતે સમજી શકાય અને ઉચ્ચ જીવન કેમ જીવાય, જીવનમાં આવતાં સુખ દુઃખના પ્રસંગોએ કેવી પ્રવૃત્તિ આદરવી, તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રજળતા આત્માને સાચો રાહ બતાવનાર, સ-ભાગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે બોધીવારૂપ આ ગ્રંથમાં આવેલા વિવિધ તર વિષયો છે. જે ગ્રંથો માટે જૈન જૈનેતર મનુષ્યોએ પ્રશંસા કરેલ છે. પુણ્યમાળાએ વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજ વિજયકસ્તુરસૂરિમહારાજે સાદી અને સરલ ભાષામાં રચેલો છે. કિંમત એ રૂપિયા પોસ્ટેજ જુદું થોડી નકલો સિલિકે છે.

Reg. No. B. 314

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ, સભાના પેટ્રન થઇ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો બેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને આણ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો બેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પોણી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો બેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જ રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કીમતના બેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોને નીચેના સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો બેટ આપવામાં આવ્યા છે તે નીચે મુજબ છે. સાત વર્ષ પહેલાં થયેલા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને બેટ આપવામાં આવેલા ગ્રંથોની કિંમત ઘણી મહોટી છે. જેમાંથી પેટ્રન થનારને છેલ્લા પાંચ વર્ષના પુસ્તકો બેટ મળશે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંદી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી દમયંતી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ શ્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
	જૈન મતકા સ્વરૂપ	બેટ
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

સં. ૨૦૧૦ માં આપવાના બેટના પુસ્તકો તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના બેટના પુસ્તકો બેટ મળશે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શી શ. ૧૦૧) ભયેથી શ. ૧૩) નું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભયેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ધર્મ મળતા બેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવે. જૈન બંધુઓ અને બહેનોને પેટ્રનપદ અને લાઇફ મેમ્બર થઇ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો બેટ મેળવવા નત્ર સૂચના છે.

એકાવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જિંદગી સુધી બેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જેટલો વિલંબ થશે તે વરસના બેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની ધર્મ છે.

કરાવ
તા. ૧૩-૧-૫૩
૨૦૦૬ પોસ વદ ૧૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.
ભાવનગર

અદક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : કાશ્મીરી-ભાવનગર.